

Ambassaden i Islamabad indsendte med telex nr. 178 af 12. oktober 1994 et oplæg med forslag om udsendelse med fly direkte til Heratprovinsen. Kopi af telexen tilgik den 13. oktober 1994 Udenrigsministeriet og Rigspolitichefen til brug for drøftelse på et møde i Udenrigsministeriet den følgende dag. Ambassaden havde med en note af 5. oktober 1994 fra det afghanske Udenrigsministeriums lokale kontor i Herat modtaget en imødekommelse af en dansk anmodning af 22. september 1994 om, at de pågældende afviste asylansøgere fik lov til at indrejse i Herat »... and that they can stay in safety there if they so wish or proceed freely to other parts of Afghanistan...«. Ved en samtale med en højtstående repræsentant for de lokale repatrieringsmyndigheder i Herat i januar 1995 modtog ambassaden mundtlig bekræftelse af, at afviste asylansøgere kunne vende tilbage i sikkerhed.

I ambassadens ovennævnte oplæg indgik som element, at flyet, der skulle bringe de afviste asylansøgere til Herat, medbragte en gave bestående af tæpper, telte og plastikunderlag til emiren i Herat.

Det har ikke været hensigten at overgive gaven til emir Ismael Khan personligt. Forslaget om en gave er heller ikke blevet nævnt over for ham af den danske chargé d'affaires. Gaven var tiltænkt de lokale myndigheder, der står for modtagelsen af bl.a. afviste asylansøgere. Den var ikke en forudsætning for udsendelsens gennemførelse. Hvorvidt gaver i dag ville være en forudsætning for repatrieringer til Herat, og hvorledes de lokale myndigheder i dag ville stille sig til modtagelse af afviste asylansøgere, er genstand for nærmere undersøgelse.

Det påtænkes ikke på grund af forløbet af den planlagte udsendelse af syv afviste asylansøgere at foretage ændringer hverken i Udenrigsministeriets praksis for bistand til undersøgelse af mulighederne for udsendelse af afviste asylansøgere eller i samarbejdet med UNHCR, hvis oplysninger altid vil være af stor betydning.

Udenrigsministeriet tillægger generelt UNHCR's udtalelser betydelig vægt. Vægtningen i forhold til andre kilder må bero på en vurdering fra sag til sag.

Spm. nr. S 2184

Til udenrigsministeren (20/7 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Er den opfattelse, som den danske ambassade i Islamabad har fremført i et telegram (amtel 193) til Udenrigsministeriet den 3. november 1994, at UNHCR's vurdering af situationen i den afghanske Heratprovins for størstedelens vedkommende var »i direkte modstrid med kendsgerningerne, hertil tendentiøse og bærende tydeligt præget af et stykke skrivebordsarbejde udtænkt 10.000 km fra de steder, det drejer sig om«, dækkende for ministeriets opfattelse af de pågældende UNHCR-vurderinger, og hvilke konsekvenser har det – i bekræftende fald – haft for Udenrigsministeriets holdning til og samarbejde med UNHCR?«

Svar (11/8 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg kan henholde mig til besvarelsen af spørgsmål nr. S 2183 fra hr. Søren Søndergaard.

Spm. nr. S 2185

Til udenrigsministeren (20/7 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Deler udenrigsministeren den danske chargé d'affaires i Islamabads opfattelse, når han i et telegram (amtel 193) til Udenrigsministeriets konsulatkontor skriver, at hvis UNHCR's krav »skal følges slavisk, når det gælder tilbagesendelse af afghanske flygtninge, så bør man fra dansk side gøre op med sig selv, om hele apparatet med behandling af asylansøgninger fra afghanere er umagen og alle pengene værd«, og vil regeringen i bekræftende fald tage et lovgivningsinitiativ?«

Svar (11/8 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg kan henholde mig til besvarelsen af spørgsmål nr. S 2183 fra hr. Søren Søndergaard og kan tilføje, at danske repræsentationer ikke er forpligtede til over for ministeriet kun at fremkomme med vurderinger eller synspunkter, der deles af den ansvarlige minister.